

Versos de juliol

PER LO GAITER DE CALDERS

Les peculiars cadires
de la senyora Rossita,
ara sí que podem dir
que han assolit una fita.

La Rossita, a l'altre món,
des de la glòria infinita
quan ens veu seure al Passeig
ben segur que no s'irrita,

i ens diu: «Manresans, seieu.
La cadira és gratuïta.
Seure aquí és com estar al cel.
Gaudiu de la "dolce vita"!»

Un conjunt de cagacalces,
que fan costat a en Duran
no volen que el referèndum
programat tiri endavant.

Gent com Navarro, Gasòliba,
Miró Ardèvol i l'Hereu,
Victòria Camps, Joan Tàpia...
Tots gent d'ordre com veieu.

Que es deixin de manifestos
que la millor solució
és deixar que el poble parli.
Tant val el sí com el no.

Heu vist com rabia
don José Maria,
el tòtil Aznar?
Per ell, si podia,
pagaríem car
que la majoria
vulguem decidir
amb seny i alegria
el nostre destí.

Que brami, que brami,
que els brams d'aquest ase
no arriben al cel.
Com qui fa un verkami
avivem la brasa
amb el nostre anhel

que fa treure espurnes.
«Les coses com són:
O arnes o urnes»,
ha dit Puigdemont.